

Nasza Parafia

Informator Ewangelicko – Augsburskiej
Parafii Wniebowstąpienia Pańskiego
w Warszawie

Nr 6 (169) – czerwiec 2015 roku

Hasło miesiąca: Nie puszczę cię, dopóki mi nie pobłogosławisz. 1 Mż 32, 26.

---

ks. Paulina Hławiczka *Ecclesia Reformata et Semper Reformanda*

W imię Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego, Amen.

Bezsprzecznie wielka jest tajemnica pobożności: Ten, który objawił się, dał się uczynić widocznym w ciele, Został usprawiedliwiony, potwierdzony przez Ducha (podczas chrztu w Jordanie), Ukazał się aniołom-zwiastunom, Był zwiastowany między poganami, Uwierzono w niego na świecie, znalazł wiarę pośród ludzi, Wzięty został w górę do chwały. /1 Tym 3, 16/

Oto nasz dzisiejszy tekst, a zarazem jakże krótka i wymowna historia życia Jezusa, Syna Bożego. W różnych momentach roku kościelnego wspominamy poszczególne wydarzenia z tego właśnie życia. Jednak ludzie przychodzą do naszych kościołów nie tylko ze względu na kult, tradycję, wiarę, ale właśnie i dlatego, że nasze parafie oferują im różne aktywności muzyczno-sportowo-duszpastersko-socjalne. Kiedy zwrócimy swój wzrok na Jezusa, zobaczymy, że to jest właśnie to, czego oczekiwaliśmy: bycie wspólne, bycie razem, wzajemne sobie pomaganie, wzajemne sobie towarzyszenie, wzajemne celebrowanie świąt, uroczystości, wydarzeń. Kościół nie musi być oderwany od życia, co czasem młodzi ludzie mu zarzucają. Żywy Kościół jest obrazem naszego życia, naszych działań, naszej codzienności. Jest sceną, na której możemy prezentować, rozwijać i sprzedawać swoje talenty, jest domem pomocy, jest miejscem radości i muzyki, ale też może być i miejscem smutku, kiedy towarzyszy ci w przeżywaniu twojej żałoby. Bóg Stwórca nie stworzył człowieka dla kościoła, ale kościół dla człowieka. Mamy prawo przeprowadzać w nim swoje małe reformacje, aby iść z duchem czasu, a wszystko to w imię słów *Ecclesia Reformata et Semper Reformanda* (łac. Kościół Reformowany i stale się reformujący) – to jest nieustanną potrzebą kościoła chrześcijańskiego. Tradycja nie jest źródłem wiary, podlega stałej rewizji (*Semper Reformanda*) i konfrontacji z historią, która zapisana jest w starych księgach, bo nasza religia jest religią historyczną, a nie jakąś ideą bez korzeni, dat i nazwisk. Kościół, który nie podlega reformacji, staje się martwy duchowo. Dlatego celebrować co roku Narodziny, Śmierć i Zmartwychwstanie Zbawiciela, otwieramy się na słowa: nowy, pierwszy, świeży, niewinny, niekonwencjonalny, nowatorski, nietradycyjny, odkrywczy, oryginalny, pionierski, śmiały.

W tym miejscu chcę przywołać postać Elżbiety z Międzyrzecza na Pomorzu (Elisabeth Cruciger, Creutziger) z domu von Meseritz (1500 - 2 May 1535). Pochodziła z niemiecko-polskiej rodziny, była mniszką, a następnie pierwszą protestancką poetką i autorką pieśni, która niekonwencjonalnie, wbrew wcześniej uprawianej tradycji postanowiła wprowadzić w swoje życie i życie kościoła kilka reform. Przeczytawszy kazanie Lutra o małżeństwie, postanowiła rzucić śluby zakonne i uciekła do Niemiec, do ogniska reformacji w Wittenberdze, gdzie poślubiła studenta teologii Kaspra Crucigera. Była pierwszą mniszką w Europie, która wyszła za mąż (S. Wasylewski, Klasztor i kobieta). Córka Elżbiety po śmierci swego pierwszego męża poślubiła syna Lutra, Jana. Syn Elżbiety został następcą Melanchtona na uniwersytecie w Wittenberdze. Elżbieta była bliską współpracowniczką Lutra i autorką trzech znanych pieśni, z czego jedna znajduje się i w naszych śpiewnikach: Jedyny Synu Boży — Herr Christ, der einig Gotts Sohn, napisanej na święto Epifanii, a która ukazała się drukiem z 24 innymi pieśniami Lutra w 1524 roku.

Bycie odważnym w Chrystusie, świeżym, pionierskim i odkrywczym, przygotowuje i napędza wielu z nas do naszych osobistych w życiu reformacji, do odświeżania naszego ducha, bo jakże niebezpiecznym jest pozostawienie ducha w skorupie serca, które nie chce się odnawiać, które nie chce poszukiwać, tworzyć, uczyć się i rozwijać, czerpać od autorytetów, wzrastać, dzielić się z innymi, żyć pełnią życia. Jakże niebezpiecznym jest zatrzymanie się i postój zbyt długi, podczas którego zdążymy się zakurzyć, a w tym kurzu zacznie nam być bezpiecznie, bo trwale i bezzmiennie. Naszego ducha i wewnętrznego człowieka strącamy czasem w głęboką przepaść i nie chcemy wiedzieć o ich istnieniu, biorąc życie takim, jakim jest, wpisując się w pewne systemy i trybiki. Bywa, że zapominamy kim jesteśmy, i co nam w duszy gra, bywa, że nie przywiązujemy wagi do tego, skąd przychodzimy, dokąd zmierzamy i jaki jest cel naszej wędrówki. Nie każdy musi być filozofem, wielkim reformatorem, ale każdy powinien umieć rozmawiać sam ze sobą.

Panie, Ciebie prosimy, dodawaj nam odwagi i odświeżaj naszego ducha we wszystkich posługach, które przez Ciebie, dla Ciebie i w Tobie czynimy, Amen.

ks. Paulina Hławiczka

Ks. Paulina Hławiczka została ordynowana na duchownego Luterańskiego Kościoła w Wielkiej Brytanii. Jest absolwentką teologii oraz fakultetu etycznego Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Ukończyła również wydział śpiewu klasycznego w Warszawie. Pracowała w Ewangelickim Duszpasterstwie Wojskowym i Polskiej Radzie Ekuumenicznej. Obecnie pełni służbę duchownego, jest radcą konsystorza i koncertuje jako solistka klasyczna. W sobotę 13 czerwca odbędzie się jej oficjalna instalacja na urząd proboszcza parafii Trinity Lutheran Congregation w Nottingham oraz parafii Św. Pawła w Corby.

Adam Golański

Konferencja o ordynacji kobiet w Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce

„Zdaję sobie sprawę, że ordynacja kobiet wywołuje emocje. Apeluję, byśmy szanowali siebie wzajemnie i swoje poglądy” – powiedział bp Jerzy Samiec, zwierzchnik naszego Kościoła, otwierając konferencję pt. „Ordynacja kobiet w Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce”. Miała ona miejsce 22 maja br. w sali synodalnej w Centrum Luterzańskim przy ul. Miodkowej 21. Była czymś na kształt dysputy teologicznej między przeciwnikami a zwolennikami ordynacji kobiet na urząd prezbitera (księdza) w Kościele Ewangelicko-Augsburskim.

Pierwszy referat wygłosiła prof. ChAT Kalina Wojciechowska, mówiła o ewolucji urzędu kościelnego w Nowym Testamencie. Stwierdziła, że w przypadku początkowego etapu rozwoju chrześcijaństwa bardziej należałoby mówić o służbie, niż o jakimś określonym urzędzie. Członkowie pierwszych zborów chrześcijańskich byli powoływani do służby i powołanie to było niezależne od płci. Podobnie było z darami Ducha Świętego i prorokowaniem – były udziałem zarówno mężczyzn, jak i kobiet. Prelegentka mówiła o etymologii słowa „presbyteros”, które z biegiem czasu zmieniało swoje znaczenie. Jednak początkowo dotyczyło również kobiet. Dopiero z biegiem czasu poprzez instytucjonalizację Kościoła kobiety zaczęły być marginalizowane, skutkiem czego zaprzestano dopuszczania ich do pełnienia funkcji „presbyteros”.

Inny biblista, prof. ChAT Jakub Ślawik, konfrontował teksty biblijne z zagadnieniem ordynacji kobiet. Zauważył, że interpretacja tekstów biblijnych jest subiektywna, toteż zależy od światopoglądu czytelnika i od tego, w czym wzrastał przez lata katechizacji. Dlatego zaproponował ewangelicki klucz hermeneutyczny, jakim jest zasada „*Was Christus treibet*”. Polega ona na czytaniu tekstów biblijnych oraz interpretowaniu ich wychodząc od pytania „*co służy głoszeniu Chrystusa i jego łaski*”? Prelegent uznał, że ta reformacyjna zasada hermeneutyczna wprost nas kieruje na temat ordynacji kobiet jako kwestii teologicznie koniecznej dla głoszenia Ewangelii o Chrystusie. Następnie podkreślił, że kobiety były nazywane apostołami w Liście do Rzymian, że prorokowały i mówiły językami. Natomiast argument przeciwników, który brzmi, iż „*w religiach pogańskich były kobiety kapłanki, natomiast tylko w judaizmie do kapłaństwa mieli dostęp tylko mężczyźni*”, prof. Ślawik zbił tym, że nowotestamentowe kapłaństwo jest powszechne i dotyczy zarówno kobiet, jak i mężczyzn.

Z kolei dr Jerzy Sojka wygłosił referat pt. „*Ordynacja kobiet w świetle pism Lutra i Ksiąg Wyznaniowych*”. Na wstępie powiedział, że w Księgach Symbolicznych kryterium płci nie ma znaczenia. Natomiast ks. Marcin Luter w polemice z Hieronimem Emsere w 1521 r. napisał: „*z radością ukorzę się i będę słucał zwiastujących kobiet i dzieci*”. Potem jego stanowisko nieco się zmieniło, widząc nadużycia marzycieli, ruchu spirytualistycznego, który powoływał się na autorytet Ducha Świętego zamiat na Pismo Święte. Reformator uznał, że zwiastować Słowo może osoba do tego uzdolniona i przygotowana. W kazaniu na wtorek po święcie Zesłania Ducha Świętego ks. Luter wyraził opinię, że wszyscy mogą zwiastować, ale nie każdy powinien. W konfrontacji z tekstami biblijnymi uznał, że kobieta może głosić Słowo Boże, jeśli w zborze nie ma mężczyzn lub są obecni, ale są niemi. Zatem ks. Luter posługując się znanymi mu metodami egzegetycznymi, stał na stanowisku, zgodnie z którym „*jeśli zbor nie chce słucać mężczyznom, niech słuca kobiet*”. Dr Sojka ukazał pewne rozdarcie Lutra, który teologicznie był za ordynacją kobiet, ale ówczesna biblistyka uniemożliwiała mu zaakceptowanie takiej opcji. Mimo to Marcin Luter popierał kobiety, które chciały wprowadzać na swoich ziemiach reformację i zajmowały się głoszeniem Chrystusa w swoich landach. Do nich między innymi należały Argula von Grumbach i Katharina Zell.

Artur Welman z Parafii ewangelickiej w Wałbrzychu zaprezentował argumenty przeciwko ordynacji kobiet. Usiłował usystematyzować wybrane argumenty teologiczne przeciwko ordynacji kobiet. Wyraził pogląd, że stanowisko apostoła Pawła wyrażone w jego Listach stało w opozycji do świata kultury rzymsko-greckiej, gdzie kobiety pełniły

funkcje kapłanek. Ponadto wskazał, że wśród Kolegium Dwunastu Apostołów nie było żadnej kobiety. Pan Welman cytował teologów starożytnych, średniowiecznych i nowożytnych, którzy byli przeciwnikami ordynacji kobiet. Nawiązując do tradycji Ojców Kościoła oraz Reformatorów, stwierdził, że ordynacja kobiet to krok w kierunku oddalenia się od zasad wiary i moralności. Próbował to udowodnić na przykładzie różnych danych i statystyk, które będą udostępnione na stronie internetowej poświęconej konferencji.

Kontekst społeczny ordynacji kobiet był omawiany na popołudniowych sesjach. Referaty wygłosiły: dr Joanna Koleff-Pracka oraz diakon Karina Chwastek-Kamieniorz. Obie panie ukazały audytorium swoją służbę w Kościele. Pani Koleff-Pracka jako żona duchownego i teolog ewangelicki podkreślała, że pracę kobiet w Kościele należy oceniać pod względem ich kompetencji, a nie uprzedzeń dotyczących ich płci. Natomiast dk. Karina Chwastek-Kamieniorz pracuje jako diakon w największej w Polsce ewangelickiej parafii wiejskiej, w Golezowie na Śląsku Cieszyńskim. Jej służba jest tam oceniana bardzo pozytywnie i dla parafian jej płeć nie stanowi problemu, a nawet jest pewnego rodzaju atutem w kontaktach z parafiankami potrzebującymi opieki duszpasterza płci żeńskiej.

Z kolei o kwestii ordynacji kobiet w zapisach dokumentów Światowej Federacji Luteranckiej (ŚFL) mówiła dr Iwona Baraniec, biblistka i reprezentantka polskiego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w gremiach ŚFLu. Zauważyła, że coraz więcej Kościołów krajowych ordynuje kobiety na urząd prezbitera, a sama Światowa Federacja Luterancka w ubiegłym wieku wydała apel do Kościołów nieordynujących kobiety o podjęcie kroków w tym zakresie.

Ostatni referat konferencji wygłosiła Agnieszka Godfrejów-Tarnogórska – rzecznik prasowy Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Przybliżyła treść rozmów toczonych z Kościołami luteranckimi, które ordynują kobiety. Pytano ich przedstawicieli o reakcje wiernych na tę decyzję władz zwierzchnich. Okazuje się, że w większości przypadków zaczęto ordynować kobiety, ponieważ zaczęto brakować mężczyzn. Ponadto, zmiany w społeczeństwie, które stawało się bardziej otwarte, spowodowały, że parafianie chętnie przyjmowali kobietę-księżdzę do posługi w swojej parafii. Niekiedy zdarzały się głosy sprzeciwu i oporu konserwatystów, którzy nie chcieli przyjmować Komunii Św. od księżdzę płci żeńskiej.

Po referatach był czas na dyskusję i zadawanie pytań. Większość z nich była skierowana w stronę pana Artura Welmana. Był on jedynym przeciwnikiem ordynacji kobiet wśród grona prelegentów. Nad tym faktem należy się zastanowić, ponieważ zaproszenia do wystąpienia zostały wysłane do wielu teologów, także tych konserwatystach. Mimo to „nie podjęli rękawicy” i nie wystąpili ze swoimi argumentami.

Warto wspomnieć, że dla zainteresowanych wkrótce zostanie uruchomiona strona internetowa, na której będą zamieszczone materiały dotyczące ordynacji kobiet, również teksty referatów z konferencji teologicznej. W ramach tej strony będzie też działało forum internetowe, gdzie internauci będą wyrażać swoje zdanie na temat ordynacji kobiet na urząd prezbitera.

Konferencja była kolejnym etapem dyskusji toczącej się w Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce na temat ordynacji kobiet na księżdzę (prezbitera). Do jesieni 2016 roku mają zostać przygotowane materiały dotyczące argumentów i stanowisk teologicznych oraz możliwych konsekwencji związanych z ordynacją kobiet w Polsce. Obszary dyskusji dotyczyć będą m.in. płaszczyzny społecznej, socjalnej, ekonomicznej czy ekumenicznej.

Organem podejmującym decyzje w sprawie dopuszczenia kobiet do pełnienia służby prezbitera jest Synod Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce.

Sebastian Madejski

„z prac Rady Parafialnej...” – czerwiec 2015

W bieżącym kwartale Rada Parafialna odbyła trzy posiedzenia robocze oraz jedno tematyczne w sprawie c.o.

Rada Parafialna w dalszym ciągu prowadzi przygotowania do wymiany rur centralnego ogrzewania doprowadzających ciepło do budynku kościoła i do domu parafialnego. Otrzymaliśmy uzgodnienie dokumentacji projektowej w Wydziale Infrastruktury i Inwestycji Urzędu Dzielnicy Warszawa Mokotów oraz podpisaliśmy umowę z Wydziałem Nieruchomości Urzędu Dzielnicy Mokotów na umieszczenie infrastruktury i wykonanie przecisku pod działkami stanowiącymi własność miasta. Prace mają się rozpocząć się w drugiej połowie czerwca lub pod koniec sierpnia, w zależności od mocy przerobowych wykonawcy.

W kwietniu 2015 r. pełnomocnik Parafii otrzymał odpis wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego oddalającego skargę Parafii, a dotyczącą nieuznania Parafii za stronę w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę parkingu MSW. Po analizie uzasadnienia Rada postanowiła nie składać skargi kasacyjnej, ale poczekać na wynik postępowania przed sądem cywilnym. Termin kolejnej rozprawy to połowa czerwca 2015 r.

Postępowanie geodezyjne w sprawie sprostowania granicy działek zostało zawieszono z urzędu na okres 6 miesięcy w związku z przygotowaniem projektu planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu Placu Unii, obejmującego grunty Parafii.

Wojewoda Mazowiecki wydał pozytywną decyzję administracyjną w sprawie działki parafialnej w Gostyninie. Obecnie czekamy na jej uprawomocnienie się.

Rada Parafialna udzieliła firmie AMS zgody na wybudowanie wiaty reklamowej na przystanku autobusowym znajdującym się na działce należącej do Parafii (poza ogrodzeniem).

W uzgodnieniu z Rodzicami wprowadzono zmianę w sposobie prowadzenia zajęć odbywających się równoległe z niedzielnymi lekcjami religii i szkółką niedzielną. Dzieci uczestniczą w nabożeństwie podczas liturgii wstępnej, a później wraz z opiekunem wychodzą na lekcje religii i szkółkę.

W związku z kolizją terminów Święta Świątej Trójcy (konfirmacja w Parafii Św. Trójcy) i planowanej w naszej Parafii na ten sam dzień 31 maja powtórki ubiegłorocznego Dnia Dziecka, Rada przesunęła termin Święta Parafialnego na niedzielę 14 czerwca 2015.

Delegacja Rady w składzie Michał Hucał i Bartosz Weiss wzięła udział w uroczystości konfirmacji w Parafii Św. Trójcy dnia 31 maja.

Rada przedstawiła ofertę wakacyjną: obóz letni dla dzieci w Lidzbarku Welskim oraz obóz rodzinny i wczasy rehabilitacyjne w Sorkwicach. Szczegółowe informacje znajdują się na tablicy ogłoszeń w domu parafialnym oraz na stronie internetowej Parafii. Zgłoszeń już można dokonywać w kancelarii parafialnej.

W niedzielę 12 kwietnia 2015 po nabożeństwie na cmentarzu ewangelickim przy ul. Młynarskiej 54 odbyło się spotkanie poświęcone pamięci ks. proboszcza Adama Pilcha w związku z pięćdziesiątą rocznicą jego śmierci.

25 kwietnia delegacja Rady Parafialnej wzięła udział w Diecezjalnym spotkaniu Rad Parafialnych, które odbyło się w „Luteraneum” w podziemiach kościoła Św. Trójcy. Relacja ze spotkania zamieszczona została w poprzednim numerze Biuletynu, a przygotowała ją Sekretarz Rady, pani Łucja Cholewik.

W sobotę 9 maja 2015 grupa naszych parafian, w tym tegoroczni konfirmanci i ich rodzice, oraz zaprzyjaźnieni studenci Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej uczcili 70-rocznicę zakończenia II wojny światowej czynem społeczno-parafialnym :-). Do najważniejszych

zadań przed zbliżającą się Konfirmacją należało tradycyjnie dopucowanie wnętrza kościoła, wraz z myciem wszystkich okien metodą alpinistyczną :-). Ponadto przeprowadzono liczne (acz niewystarczające) prace porządkowe i ogrodnicze na terenie parafii, pielenie, rozrzucanie nawiezionej ziemi, wyrównanie terenu, posianie trawy, prześwietlanie drzew zacieniających nadmiernie trawę, wspawanie i zabetonowanie wsporników osłabionego ogrodzenia od strony ul. Waryńskiego, mycie okien i porządkowanie sali i kuchni parafialnej po malowaniu, i wiele innych prac.

Trwa sukcesywne naprawianie i uzdatnianie narzędzi ogrodniczych i sprzętów do sprzątnia.

Zostały zainstalowane i podłączone nowe lampy wzdłuż alejki wjazdowej od strony ul. Puławskiej, wymieniona kłapa do studzienki wodomiaru, zainstalowany nowy kran od strony ogródka. Podziękowania dla pana Piotra Stolarskiego za wykonanie tych prac !

Na posiedzeniach Rada zajmowała się również możliwościami finansowymi Parafii co do wymiany zapadniętych chodników i opaski dookoła domu parafialnego, zbieramy oferty na przeprowadzenie tych prac.

Z inicjatywy pani Marii Kaucz w październiku ma odbyć się w Parafii wernisaż wystawy poświęconej nieistniejącej obecnie Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Nowym Dworze Mazowieckim. Czynnione są przygotowania do tego wydarzenia.

Ponadto Rada spotkała się z panią Martą Zachraj, absolwentką Ch. A.T. Skierowaną do naszej Parafii do odbycia drugiej części praktyki kościelnej. Pani Zachraj ma rozpocząć pracę od października 2015 r.

Paweł Niemczyk

„To było tak niedawno...”

Tego dnia, w niedzielę 17 maja 2015 roku, wielu z nas przez myśl przebiegło właśnie takie zdanie. „To było tak niedawno...”. Nasze dzieci przychodziły na świat, wraz z rodzicami chrzestnymi podawaliśmy je do Chrztu. I nastąpił ten dzień – 17 maja – kiedy w sposób wyczekiwany, ale i trochę nieoczekiwany, nasze dzieci zostały konfirmowane. Stały się pełnoprawnymi członkami naszego Kościoła. Teraz stanęły nam przed oczami wszystkie te lata, które wraz z Kościołem poświęciliśmy na ich wychowanie. Nie wszystkie chwile były łatwe, ale dzień Konfirmacji to z pewnością także nagroda dla nas za cierpliwość i wytrwałość. Wszyscy chyba pamiętamy, jak przez ostatnie kilkanaście lat, odkąd na świat przyszedł tegoroczni Konfirmanci, zmieniało się nasze otoczenie. Wiele było z pewnością chwil szczęśliwych i wesołych, ale były także i te, które na zawsze wspominać będziemy ze smutkiem i żalem. Jest nim tragiczny dzień 10 kwietnia 2010 r., w którym zginął w katastrofie samolotu prezydenckiego w drodze na uroczystości katyńskie śp. ks. Adam Pilch, ówczesny proboszcz naszej Parafii. Pamiętamy go przecież wszyscy, również tegoroczni Konfirmanci.

Niedziela 17 maja br. była więc dla wielu z nas dniem zadumy, ale i dniem radości, której dostarczyły nam nasze dzieci. Dziękujemy pani Katarzynie Folgart oraz ks. dr. Dariuszowi Chwastkowi, proboszczowi naszej Parafii, którzy do tego dnia nasze dzieci – tegorocznych Konfirmantów – doprowadzili.

Mamy nadzieję, że również dla nich ten dzień pozostanie na zawsze w pamięci, a nauki pobierane w trakcie przygotowań do Konfirmacji będą wskazówką postępowania w dorosłym życiu.

W imieniu rodziców, rodziców chrzestnych i rodziny Konfirmantów '2015

Robert Waker

Dobre i złe zwyczaje

LATO 2015

Kochani Rodzice, Kochani Dziadkowie i Opiekunowie

W niedzielę dnia 14.06. 2015. po nabożeństwie odbędzie się piknik parafialny połączony z Dniem Dziecka. Radość dzieci na naszej „łące w środku miasta” to bezcenne emocje i prawdziwe święto integracji wszystkich parafian. Wspólną zabawę można pogłębić na wyjazdach organizowanych przez naszą parafię lub współorganizowanych z Parafią Świętej Trójcy. W czasie pikniku można będzie uzyskać bliższe informacje o propozycjach przewidzianych na wakacje w naszym ewangelickim gronie.

Szczególnie zapraszamy na rodzinny pobyt w Sorkwitych, dokąd z wielką chęcią pojedziemy ponownie.

SORKWITY:

Pobyt rodzinny

Termin: **29.06. - 09.07. 2015 r.**

Miejsce: Dom Parafii w Sorkwitych ul. Plażowa 3

Atrakcje: Plaża i kąpiele w jeziorze Gielądzkim, kajaki, siłownia terenowa, spacer, lasy, wspólna zabawa.

Wyżywienie: 3 posiłki dziennie

Dojazd: własny

Cena: 80 zł os. dorosła / 60 zł dziecko za dzień

LIDZBARK WELSKI:

Kolonie dla dzieci w wieku szkolnym

Termin: **08.07 - 18.07.2015 r.**

Miejsce: Dom Parafii w Lidzbarku Welskim ul. Górka

Atrakcje: Wspólne zabawy, wycieczki, korzystanie z kąpieliska jeziora Lidzbarskiego i parku sportowo-rekreacyjnego.

Opieka: Nauczyciele i wolontariusze

Wyżywienie: trzy posiłki dziennie

Dojazd: autokarem z Warszawy

Cena: 850 zł

SORKWITY 2015

29.06. - 09.07.2015r.

Zapraszamy na

RODZINNE WAKACJE PARAFIALNE

Pobyt: W wyremontowanym w 2014r. zabytkowym budynku w pokojach z łazienkami.

Wyżywienie: Śniadanie, obiad z deserem i kolacja. Pyszne, urozmaicone i zdrowe.

Atrakcje: spacer po pięknych mazurskich lasach, plaża nad jeziorem, nowy(!) pomost, możliwość wypożyczenia kajaków. Na dużym terenie ośrodka: siłownia terenowa, plac zabaw, grillowanie i wspólne zabawy.

Dojazd: we własnym zakresie (jest bezpośredni PKS)

Koszt: 80 zł os. dorosłe / 60zł dzieci - za dzień

Zgłoszenia prosimy kierować do:
Parafia Wniebowstąpienia Pańskiego, ul. Puławska 2
tel. 22 849 77 05; mail: pulawska@luteranie.pl
lub Małgorzata Weigle 603784296; m.weigle@wp.pl

Małgorzata Weigle

Z żałobnej karty:

- 1) 18 maja pożegnaliśmy śp. Jolanę Szrodt z domu Szmit, która zmarła 11 maja 2015 r. w wieku 89 lat.
- 2) 1 czerwca pożegnaliśmy śp. Bogdana Tomaszewskiego, który zmarł 26 maja 2015 r. w wieku 77 lat.

Ogłoszenie

Do artykułu umieszczonego w majowym informatorze Naszej Parafii poświęconego Lidusi Messerschmidt pragnę jeszcze coś dodać.

W swojej siedzibie w Piasecznie Lidusia przy pomocy troskliwych Ukrainek trzyma się zdrowo, nie rezygnuje ze spacerków po ogrodzie przy pięknej pogodzie. Szanujemy i kochamy Cię, Lidusiu, za Twoje zdroworozsądkowe podejście do życia, Twoja wielka skromność i umiejętność humorystycznej oceny przeżywanych w przeszłości sytuacji życiowych, a przede wszystkim za Twoją niezachwianą wiarę w Opatrzność Boską.

Halina W.

Najserdeczniejsze życzenia składamy naszym Jubilatom:

Annie Hummel ur. 1 czerwca
Genowefie Sławińskiej ur. 5 czerwca
Janinie Pleskot ur. 11 czerwca
Lilly Wolfram ur. 14 czerwca
Jadwidze Reinstein ur. 24 czerwca
Jerzemu Deeg ur. 11 lipca
Wiktorii Ratajczyk ur. 12 lipca
Zbyszkowi Scholtz ur. 13 lipca
Halinie Schweitzer ur. 14 lipca

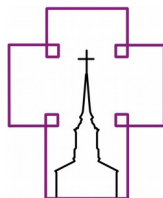
Mirze Westrich ur. 19 lipca
Jolancie Angielczyk ur. 28 lipca
Zofii Tkaczyk ur. 30 lipca
Dorocie Matejak ur. 2 sierpnia
Amelii Szyfner ur. 5 sierpnia
Danucie Obst ur. 7 sierpnia
Halinie Gortad ur. 9 sierpnia
Marii Lefeld-Sosnowskiej ur. 16 sierpnia

Miłosierdzie, pokój i miłość niech będą waszym udziałem w obfitości (Jud 1,2).

©Nasza Parafia – Informator Rady Parafialnej PE-A Wniebowstąpienia Pańskiego w Warszawie

Redakcja: Łucja Cholewik, Dariusz Chwastek, Adam Golański, Jolanta Janowska i Małgorzata Weigle.

Drodzy czytelnicy, pragniemy poinformować, iż na naszej parafialnej stronie internetowej <http://www.pulawska.luteranie.pl/> istnieje możliwość pobrania informatora „Nasza Parafia” w formie elektronicznej (pdf) a także w formie spakowanej (zip) w postaci podzielonej na strony do samodzielnego wydrukowania. Będziemy Państwu wdzięczni za przekazywanie wszelkich uwag i propozycji dotyczących pisma na adres mailowy parafii: pulawska@luteranie.pl lub bezpośrednio do p. Adama Golańskiego, który zajmuje się wszelkimi sprawami technicznymi związanymi z jego wydawaniem: adam.golanski@gmx.com

Parafia Ewangelicko-Augsburska Wniebowstąpienia Pańskiego ul. Puławska 2a
02-566 Warszawa, tel./fax 22 849 77 05 ☎ nr konta: 51-1020-1068-0000-1802-0000-0315
Godziny pracy kancelarii: pn., pt.: 10:00 – 13:00; wt., śr., czw.: 15:00 – 18:00; niedz.: 11:30 – 12:30

BIBLIJNE ZOO

Niedługo koniec roku szkolnego i wakacje. W pogodne, ciepłe dni, szczególnie podczas wycieczek zawsze mamy ochotę na coś słodkiego i wtedy zaczynają się prośby:

- Może poszlibyśmy na lody?
- Mamusiu, kup mi drożdżówkę z lukrem albo watę cukrową, proszę!

W końcu udaje się nam namówić rodziców. Wszystko wydaje się cudowne, słodkie, pysznie smakuje i jesteśmy bardzo zadowoleni z nagrody, ...bo przecież byliśmy wytrwali, grzeczni i tak bardzo nie marudziliśmy... Nasze szczęście trwa aż do momentu, gdy nagle pojawi się pewien owad, który tak jak i my, uwielbia słodkości. Wtedy natychmiast zaczynamy krzyczeć i chcemy jak najszybciej pozbyć się smakołyku, o który tak bardzo prosiliśmy. Latającym intruzem, który wzbudza w nas taki strach, jest często PSZCZOŁA.

Pszczola, jeśli czuje się zagrożona – może użądlić, a atak zdenerwowanej całej pszczołej rodziny może być bardzo niebezpieczny. Już w czasach biblijnych wiadano, że z pszczołami nie ma żartów, a ból ich ukąszenia jest parzący jak ogień:

„Opadły mnie jak pszczoły, zgasiły jak ogień z cierni” Ps.118,12.

Pszczoły potrafią dobrze się bronić. W przypadku zagrożenia używają **żądła**. Niestety, jest to jednorazowy „ładunek” i po użyciu go – pszczoła w niedługim czasie umiera.

Jeśli się jednak wie, że pszczoła sama z siebie nie zaatakuje, to przy zachowaniu spokoju możemy być pewni, że nic nam z jej strony nie grozi. Poczekajmy lepiej w bezruchu, aż sama odfrunie. Nie machajmy panicznie rękami, żeby ją odstraszyć. Lepiej spokojnie poprosić o pomoc kogoś dorosłego.

Wszyscy wiedzą, że pszczoły wytwarzają miód, czyli coś bardzo zdrowego, pysznego i słodkiego. Miód to złota, lepka masa, która

w rzeczywistości wytwarzana jest przez pszczoły z nektaru kwiatowego jako zapasy na czas zimowy. Od dawna miód był przysmakiem niedźwiedzi, a z czasem ludzie nauczyli się też go podbierać. Czy wiecie, że kiedy nie znano jeszcze cukru, potrawy słodzono miodem i dlatego był niezwykle cenny? Krainy, w których rosły miododajne rośliny a pszczoły mogły produkować miód, uznawane były w czasach opisywanych przez biblię za bardzo istotne pod względem gospodarczym:

„Przyszliśmy do ziemi, do której nas wyprawiliście; ona rzeczywiście opływa w mleko i miód, a to są jej płody” IV Mojż. 13, 27.

Życie pszczół jest niezwykle ciekawe. Rój pszczół (czyli pszczela rodzina) składa się z królowej-matki, trutni i robotnic. Królowa-matka składa jaja, a robotnice budują plastry miodu z wosku produkowanego przez robotnice-woszczarki, inne przynoszą pyłek i nektar kwiatowy (te nazywają się robotnice-zbieraczki), kolejne sprzątają, opiekują się jajkami, z których po pewnym czasie wylęgają się larwy. Każda larwa ma swój pokój – sześciokątną komórkę zbudowaną z wosku, do której pożywienie – mleczko pszczele, dostarczane jest do momentu, aż larwy zamienią się w poczwarki i przeistoczą w młode pszczoły gotowe pracować dla całego roju.

Życie w ulu jest doskonale zorganizowane. Każda z pszczół wykonuje jakieś ważne zadanie. Jedne sprzątają, inne strzegą wejścia. W ulu trwa cały czas ruch i jest w nim zawsze ciepło – ok. 32-36°C.

Pszczoły potrafią budować gniazda, np. w pniach leśnych drzew. Nazywają się wówczas te gniazda barciami. Ludzie, którzy kiedyś zajmowali się podbieraniem leśnego miodu to bartnicy. Z czasem nauczono się hodować pszczoły w ulach. W Polsce najczęściej ule wyglądają jak kolorowe domki z małym otworkiem. Grupa takich pszczelich domków tworzy pasiekę, w której pracuje pszczelarz. Pracując przy ulach – musi być bezpiecznie ubrany i mieć specjalny kapelusz z siatką chroniącą twarz.

Życzymy Wam bezpiecznych i słodkich wakacji. Wyjeżdżając, obserwujcie uważnie piękną przyrodę, którą stworzył nasz Zbawiciel. A może chcielibyście opisać nam Wasze wakacyjne obserwacje i przygody? Chętnie je opublikujemy!

Do zobaczenia we wrześniu!

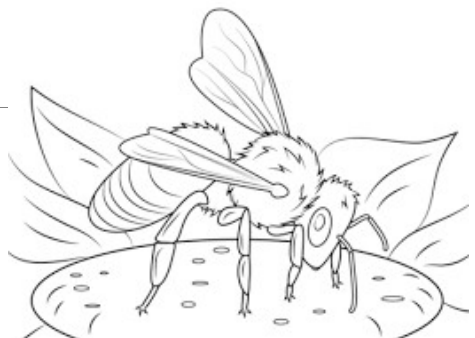
Redakcja

Pszczola należy do grupy owadów błonkoskrzydłych.

Praca pszczelarza w pasiece jest niebezpieczna. Konieczne jest specjalne ubranie!

Pszczoly zbierają pyłek kwiatowy.

Woskowy plaster i sześciokątne „pokoiki”, w których widać złożone jajka, a w niektórych larwy pływające się w pszczelim mleczku.

Pszczoty cieszą się dużym uznaniem. W Kielcach wzniesiono pomnik pszczoły miodnej.